

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2019/280**z dnia 3 grudnia 2018 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 138/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w kwestii odniesień do europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 138/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 grudnia 2003 r. dotyczące rachunków gospodarczych dla rolnictwa we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 2 i art. 3 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 549/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ („ESA 2010”) zawiera ramy odniesienia obejmujące wspólne normy, definicje, klasyfikacje i reguły rachunkowości dotyczące sporządzenia rachunków państw członkowskich w celu zaspokojenia wymagań statystycznych Unii.
- (2) Rachunki gospodarcze dla rolnictwa są rachunkami satelitarnymi rachunków narodowych w rozumieniu ESA 2010, które służą uzyskaniu wyników zharmonizowanych i porównywalnych między państwami członkowskimi na użytek sporządzania rachunków na potrzeby Unii.
- (3) Ponieważ ESA 2010 stanowi rewizję ESA 95, konieczne jest wprowadzenie nowych odniesień w załącznikach I i II do rozporządzenia (WE) nr 138/2004.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić załączniki I i II do rozporządzenia (WE) nr 138/2004,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 138/2004 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.

W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 138/2004 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 grudnia 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 33 z 5.2.2004, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej (Dz.U. L 174 z 26.6.2013, s. 1).

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 138/2004 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w całym tekście załącznika:
 - a) „ESA 95” zastępuje się „ESA 2010”;
 - b) „SNA 93” zastępuje się „SNA 2008”;
- 2) w części „Spis treści” wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w pkt III. F. 3. wyrażenie „Dzierżawy (gruntów i złóż podziemnych)” zastępuje się wyrażeniem „Renty gruntowe (związane z wykorzystaniem gruntów i zasobów podziemnych)”;
 - b) w pkt III. F. 4. wyrażenie „Dochód z tytułu własności przypisywany posiadaczom polis ubezpieczeniowych (nie objęty przez EAA)” zastępuje się wyrażeniem „Dochody z inwestycji przypisane posiadaczom polis ubezpieczeniowych (nie objęte zakresem EAA)”;
 - c) w pkt VI. B. 4. wyrażenie „Obliczanie wartości dodanej w cenach stałych” otrzymuje brzmienie „Obliczanie wartości dodanej w cenach z określonego roku”;
- 3) część „Słowo wstępne” otrzymuje brzmienie:

„SŁOWO WSTĘPNE

Rewizja Europejskiego Systemu Rachunków (ESA 2010) (*) doprowadziła do pewnych zmian w podstawowej metodologii stosowanej w EAA w celu zapewnienia spójności z ESA, tak by umożliwić zharmonizowanie EAA, zarówno między państwami członkowskimi, jak i w schemacie podstawowym rachunków narodowych oraz w celu zapewnienia, aby zmiany, które miały być wprowadzone, były jednocześnie wykonalne. Niniejszy podręcznik opracowano, mając na uwadze te kwestie, jako że odnosi się on nie tylko do pojęć, zasad i podstawowych reguł związanych z opracowywaniem EAA, ale także do wszelkich dostosowań uwzględniających cechy szczególne dla dziedziny rolnictwa.

(*) Europejski system rachunków narodowych i regionalnych – ESA 2010, Luksemburg 2013.”;

- 4) w sekcji I wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w sekcji 1.02 przypis 2 otrzymuje brzmienie:

„(2) System rachunków narodowych, 2008. Publikacja wspólna Narodów Zjednoczonych, Komisji Europejskiej, Międzynarodowego Funduszu Walutowego, OECD i Banku Światowego.”;
 - b) w sekcji 1.03 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:

„ESA 2010 charakteryzuje się użyciem dwóch typów jednostek i dwóch odpowiadających im sposobów podziału gospodarki krajowej.”;
 - c) w sekcji 1.08 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:

„Te dwa typy dochodów (dochody tworzone w wyniku produkcji rolniczej i dochody rolniczych gospodarstw domowych) są mierzone dla dwu oddzielnych celów, które wymagają dwóch odrębnych metod podziału gospodarki: pierwsza, na użytek EAA, oparta jest na jednostkach produkcyjnych definiowanych przez odniesienie do działalności gospodarczej; druga oparta jest na gospodarstwach domowych (tj. jednostkach instytucjonalnych), których głównym źródłem dochodu jest niezależna działalność rolnicza.”;
 - d) sekcja 1.09 otrzymuje brzmienie:

„1.09. Do celów analizy przepływów powstających w procesie produkcji i wykorzystania wyrobów i usług konieczny jest wybór jednostek, które wyrażą współzależności techniczno-ekonomiczne. Wymóg ten oznacza, że co do zasady jednostka instytucjonalna musi być podzielona na mniejsze i bardziej jednorodne jednostki w zależności od rodzaju produkcji. Lokalne jednostki rodzaju działalności (JDG) mają spełniać ten wymóg w ramach podejścia operacyjnego (ESA 2010, 2.147) (*).”;

(*) Należy podkreślić, że chociaż ESA daje pierwszeństwo lokalnym JDG, jednostką najbardziej odpowiednią do analizy procesu produkcji jest jednostka jednorodnej produkcji. Jednostka ta wykorzystywana jest do analizy przepływów międzygałęziowych, ponieważ dokładnie koresponduje z typem działalności. Tak więc jednostki instytucjonalne dzielone są na tyle jednostek jednorodnej produkcji, ile występuje w nich rodzajów działalności (innych niż pomocnicze). Dzięki grupowaniu jednostek jednorodnej produkcji, możliwe jest podzielenie gospodarki narodowej na »czyste« (jednorodne) gałęzie. Jednostka jednorodnej produkcji z zasady nie może być obserwowana bezpośrednio. Z tego względu rachunki jednorodnych gałęzi nie mogą być opracowywane na bazie grup jednostek jednorodnej produkcji. ESA opisuje metodę opracowania tych rachunków. Wiąże się ona z przypisaniem produkcji drugorzędnej i odpowiadających jej kosztów gałęzi działalności do właściwych jednorodnych branż (ESA 2010, od 2.153 do 2.156, od 9.52 do 9.63).”;

e) sekcja 1.10 otrzymuje brzmienie:

„1.10. Jednostka lokalna rodzaju działalności (lokalna JDG) jest częścią jednostki rodzaju działalności (JDG) odpowiadającą jednostce lokalnej. W SRN 2008 i ISIC Rev. 4 lokalna JDG jest nazywana zakładem. JDG grupuje wszystkie części jednostki instytucjonalnej o charakterze producenta, prowadzące działalność określoną na poziomie klasy (czterocyfrowej) w klasyfikacji NACE Rev. 2 (zalecana klasyfikacja rodzajów działalności gospodarczych, porównaj sekcja 1.55) i odpowiada jednemu lub większej liczbie operacyjnych podziałów jednostki instytucjonalnej. System informacyjny jednostki instytucjonalnej musi być zdolny do obliczania lub oszacowania dla każdej lokalnej JDG przynajmniej wartości produkcji, zużycia pośredniego, kosztów związanych z zatrudnieniem, nadwyżki operacyjnej oraz pracujących i nakładów brutto na środki trwałe (ESA 2010, 2.148). Jednostka lokalna jest jednostką instytucjonalną lub częścią jednostki instytucjonalnej produkującą wyroby lub usługi w miejscu wyodrębnionym geograficznie.”;

f) sekcja 1.11 otrzymuje brzmienie:

„1.11. Chociaż lokalna JDG może odpowiadać całej jednostce instytucjonalnej lub części jednostki instytucjonalnej w charakterze producenta, to nigdy nie może należeć do dwóch różnych jednostek instytucjonalnych. Ponieważ w praktyce większość jednostek instytucjonalnych produkujących wyroby i usługi zaangażowana jest jednocześnie w różne działalności (działalność podstawowa i przynajmniej jedna działalność drugorzędna), to mogą być one podzielone na taką samą liczbę lokalnych JDG, jeżeli dostępne są niezbędne informacje. Działalność pomocnicza (zaopatrzenie, sprzedaż, badania rynku, rachunkowość, transport, magazynowanie, wyżywienie itp.; porównaj 1.27) nie może jednak prowadzić do stworzenia lokalnej JDG, chyba że jest ona prowadzona w oddzielnym miejscu, w innym regionie niż lokalna JDG, którą obsługuje dana działalność (ESA 2010, 3.13).”;

g) sekcja 1.12 otrzymuje brzmienie:

„1.12. Zasadniczo należy rejestrować tyle samo lokalnych JDG, ile jest działalności drugorzędnych, ale może się zdarzyć, że statystyczne (wywodzące się z rachunkowości) informacje nie dają możliwości oddzielenia działalności drugorzędnych danej lokalnej JDG lub części tych działalności od jej działalności podstawowych. Jednostka instytucjonalna produkująca wyroby i usługi, prowadząca działalność podstawową oraz jedną lub kilka działalności drugorzędnych, jest podzielona na tyle JDG, ile działalności prowadzi, a działalności drugorzędne są klasyfikowane odrębnie od działalności podstawowej. Działalności pomocnicze nie są oddzielane od działalności podstawowej ani działalności drugorzędnych. Jednak JDG zaliczone do tej samej pozycji w klasyfikacji działalności mogą produkować produkty niestanowiące jednorodnej grupy, z uwagi na związane z nimi działalności drugorzędne, których nie można oddzielić na bazie dostępnych dokumentów księgowych. Dlatego JDG może prowadzić jedną działalność drugorzędną lub kilka rodzajów takiej działalności. (ESA 2010, 2.149).”;

h) sekcja 1.13 otrzymuje brzmienie:

„1.13. Uważa się, że działalność ma miejsce, gdy zasoby takie jak: wyposażenie, siła robocza, technologia produkcji, sieci informacyjne lub produkty są powiązane ze sobą, prowadząc do wytworzenia określonych wyrobów lub usług. Działalność jest charakteryzowana poprzez nakłady (towarów i usług), procesy produkcyjne oraz produkcję globalną wyrobów i usług. Działalnością podstawową lokalnej JDG jest ta działalność, której wartość dodana przekracza wartość każdej innej działalności prowadzonej w obrębie tej samej jednostki. Klasyfikacja działalności podstawowej jest określana w powiązaniu z NACE Rev. 2, najpierw na najwyższym poziomie klasyfikacji, a następnie na bardziej szczegółowych poziomach (ESA 2010, 3.10).”;

i) w sekcji 1.14 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:

„Na najniższym poziomie klasyfikacji, określonym w ESA 2010, 2.150, gałąź składa się ze wszystkich lokalnych JDG należących do tej samej klasy (4-cyfrowy poziom) NACE Rev. 2, które zatem, zgodnie z definicją przyjętą w NACE Rev. 2, prowadzą tę samą działalność podstawową.”;

j) w sekcji 1.16 ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:

„(ii) nierozdzielnych drugorzędnych działalności nierolniczych w jednostkach rolniczych.”;

k) w sekcji 1.17 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:

„Ścisłe zastosowanie zasady ESA do jednostek i ich grupy powinno faktycznie doprowadzić do podziału gospodarstwa rolnego na kilka oddzielnych lokalnych JDG, w przypadkach gdy kilka działalności na poziomie 4-cyfrowej klasy wg NACE Rev. 2 jest wykonywanych w tym samym gospodarstwie i dostępne są informacje wymagane zgodnie z sekcją 1.10. Użycie gospodarstwa rolnego jako lokalnej JDG dla działalności rolniczej w rachunkach narodowych i EAA oparte jest na podejściu statystycznym.”;

- l) w sekcji 1.19 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Ponieważ, zgodnie z ESA 2010, »rodzaj działalności« obejmuje grupę jednostek prowadzących jako działalność podstawową taki sam lub podobny typ działalności, definicja działalności rolniczej w EAA zależy od definicji charakterystycznych działalności i jednostek w tej gałęzi.”;
- m) w sekcji 1.20 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:
„Działalność rolnicza traktowana jest jako grupa wszystkich jednostek rodzaju działalności na poziomie lokalnym, które wykonują jako działalność podstawową lub drugorzędną następujące działalności gospodarcze (porównaj sekcje od 1.60 do 1.66, w których zawarto precyzyjną definicję »działalności rolniczej«);”;
- n) sekcja 1.24 otrzymuje brzmienie:
„1.24. Ponieważ celem EAA jest pomiar, opis i analiza tworzenia dochodu z działalności rolniczej (która w państwach członkowskich Unii Europejskiej jest prawie wyłącznie działalnością rynkową), zdecydowano się wyłączyć jednostki, dla których działalność rolnicza oznacza wyłączenie działalności hobbistyczną (*). Dla odmiany, jednostki zaangażowane w rolnictwo na własne potrzeby są włączone do EAA. Należy podkreślić, że produkcja rolna na cele własnego spożycia ostatecznego przez gospodarstwa rolne musi być rejestrowana w EAA.
- (*) Są to małe jednostki produkujące na własne potrzeby, nie na sprzedaż, które prowadzą działalność rolniczą, ale nie są od niej uzależnione ekonomicznie.”;
- o) sekcja 1.25 otrzymuje brzmienie:
„1.25. Użycie lokalnej JDG jako jednostki podstawowej dla działalności rolniczej wymaga rejestracji działalności nierolniczych drugorzędnych, gdy nie mogą one być oddzielone od głównej działalności rolniczej.”;
- p) sekcja 1.26 otrzymuje brzmienie:
„1.26. Nierozdzielne drugorzędne działalności nierolnicze w lokalnych rolniczych JDG są definiowane w EAA jako działalności ściśle powiązane z produkcją rolniczą, dla których informacje, dotyczące produkcji globalnej, zużycia pośredniego, kosztów związanych z zatrudnieniem, nakładów pracy oraz nakładów brutto na środki trwałe nie mogą być oddzielone od informacji dotyczących głównej, rolniczej działalności, w czasie okresu statystycznej obserwacji.”;
- q) w sekcji 1.27 tiret drugie i trzecie otrzymują brzmienie:
„— nie mogą być działalnościami pomocniczymi. Działalności pomocnicze nie są wyodrębniane jako oddzielne jednostki ani też nie są oddzielane od działalności podstawowej lub działalności drugorzędnych lub jednostek, które obsługują. W związku z powyższym działalności pomocnicze muszą być zintegrowane z lokalną JDG, którą obsługują, chyba że są one zorganizowane w oddzielnych jednostkach i zlokalizowane w innym regionie. Działalności pomocnicze pozostają w tej samej gałęzi, co lokalna JDG, którą obsługują. Działalności pomocnicze są dodatkowymi działalnościami (np. sprzedaż, marketing, magazynowanie, transport na własny rachunek; zob. ESA 2010, sekcje 3.12 i 3.13 oraz SNA 2008, sekcje od 5.35 do 5.44), prowadzonymi przez przedsiębiorstwo w celu stworzenia warunków do prowadzenia działalności głównej lub działalności drugorzędnych. Zazwyczaj produkty działalności pomocniczych pojawiają się jako nakłady w różnych typach działalności produkcyjnej,
- zwyczajowo nie mogą obejmować produkcji związanej z nakładami brutto na środki trwałe produktów nierolniczych (jak np. budynki i maszyny), na własny rachunek. Zakłada się, że produkcja na cele własnego spożycia jest działalnością możliwą do wyodrębnienia i że jest rejestrowana jako produkcja identyfikowalnej lokalnej JDG. Usługi zakwaterowania świadczone pracownikom jako wynagrodzenie w naturze muszą być traktowane w podobny sposób (rejestrowane są jako wynagrodzenie w naturze w rachunku tworzenia dochodów);”;
- r) sekcja 1.29 otrzymuje brzmienie:
„1.29. Można wyróżnić dwa główne typy nierozdzielnej drugorzędnej działalności nierolniczej:
1. Działalności, które są kontynuacją działalności rolniczej i w których wykorzystuje się produkty rolne. Ten typ działalności występuje w większości państw członkowskich Unii Europejskiej. Przetwórstwo produktów rolnych jest charakterystyczną działalnością tej grupy:
Przetwórstwo produktów rolnych:
— mleka w masło, śmietanę, sery, jogurty oraz w inne produkty mleczne,
— owoców i warzyw w soki owocowe, puszkowaną żywność, napoje alkoholowe oraz w inne produkty,

- winogron, moszczu oraz wina w produkty alkoholowe (np. wino musujące, takie jak szampan, oraz spirytusowe, takie jak koniak),
 - wyplatanie z surowców roślinnych, tekstyliów, z wełny,
 - produkcja pasztetów, foie gras oraz innych przetworzonych produktów mięsnych,
 - przetwórstwo innych produktów rolnych,
- Sortowanie i paczkowanie produktów rolnych, np. jaj i ziemniaków.

2. Działalności angażujące gospodarstwo rolne i jego środki produkcji rolniczej (sprzęt, urządzenia techniczne, budynki, siłę roboczą). Działalności te zasadniczo są następujące:

- agroturystyka — campingi, wyżywienie, hotele, różne rodzaje zakwaterowania itp.,
- sklepy w gospodarstwie — działalność w zakresie handlu detalicznego dotycząca produktów innych niż te pochodzące z gospodarstwa rolnego. Sprzedaż bezpośrednia produktów rolnych, surowych lub przetworzonych, jest rejestrowana w produkcji globalnej danych produktów,
- sporty oraz wiejska rekreacja — wykorzystanie ziemi do prowadzenia takich działalności, jak golf, jeździectwo, myślistwo, rybołówstwo itp.,
- usługi rolnicze dla osób trzecich — np. wynajem i naprawa maszyn rolniczych, projekty systemów nawadniających, doradztwo rolne, magazynowanie produktów rolnych, naprawa budynków rolnych, usługi rynkowe związane z produktami rolnymi, transport produktów rolnych itp. Usługi te rejestruje się jako działalności drugorzędne tylko wtedy, gdy są one wykonywane na rzecz osób trzecich. Jeżeli są wykonywane na własny rachunek, traktuje się je jako działalności pomocnicze, które nie są rejestrowane w rachunkach (porównaj 1.27),
- usługi krajobrazowe — koszenie trawy, strzyżenie żywopłotów, uprzątnięcie śniegu, projektowanie, urządzenie i utrzymywanie terenów zielonych i tym podobne,
- hodowla ryb,
- pozostałe działalności, wykorzystujące ziemię i angażujące środki produkcji rolnej. Te inne działalności będą obejmować prace badawczo-rozwojowe, jeżeli nie są one wykonywane przez odrębne lokalne JDG i są możliwe do oszacowania.”;

s) sekcja 1.33 otrzymuje brzmienie:

„1.33. Według ESA 2010 produkcja globalna określonego rodzaju działalności reprezentuje wszystkie produkty wyprodukowane w trakcie danego okresu obrachunkowego przez wszystkie jednostki zaliczone do danego rodzaju działalności, z wyjątkiem wyrobów i usług wyprodukowanych i zużytych w tym samym okresie obrachunkowym, przez tę samą jednostkę. Mierzenie produkcji rolnej oparte jest na dostosowaniu tej zasady ESA i uwzględnieniu w rolnej produkcji globalnej części produkcji globalnej spożytej w ramach samych jednostek rolniczych (porównaj sekcje od 2.032 do 2.036). Tak więc w EAA rolna produkcja globalna reprezentuje sumę produkcji globalnej wszystkich jednostek w tym rodzaju działalności (wyluczając produkcję na cele zużycia pośredniego w ramach tej samej jednostki) plus produkcję globalną wykorzystaną jako zużycie pośrednie w ramach tej samej jednostki, pod warunkiem że ta produkcja globalna dotyczy dwu różnych działalności podstawowych (jak produkty roślinne przeznaczone na pasze dla zwierząt) i spełnia pewne kryteria (opisane w sekcji 2.055).”;

t) sekcja 1.37 otrzymuje brzmienie:

„1.37. EAA oparte są na sekwencji wzajemnie powiązanych rachunków. Pełna sekwencja rachunków w ESA 2010 obejmuje rachunki transakcji bieżących, rachunki akumulacji oraz bilanse (ESA 2010, od 1.113 do 1.115). Te różne rachunki stwarzają możliwość rejestrowania, w uporządkowanym układzie, transakcji i innych przepływów związanych ze specyficznymi aspektami cyklu gospodarczego (na przykład procesu produkcji). Zakres tych transakcji sięga od tworzenia dochodów, poprzez akumulację dochodów w postaci aktywów po ich podział i redystrybucję. Pozycje bilansujące, które od nich się wywodzą, wykorzystywane są jako agregaty do pomiaru wyniku gospodarczego.”;

u) sekcja 1.38 otrzymuje brzmienie:

„1.38. Rachunki transakcji bieżących dotyczą procesu produkcji i związanego z tym tworzenia, podziału i redystrybucji dochodów oraz ich wykorzystania w postaci spożycia; stwarzają możliwość obliczenia »oszczędności«, które są podstawowym składnikiem akumulacji. W rachunkach akumulacji analizowane są różne składniki zmian w aktywach i pasywach jednostek, umożliwiają one również rejestrowanie zmian wartości netto (różnicy pomiędzy aktywami i pasywami). Bilanse pokazują aktywa i pasywa ogółem różnych jednostek na początek i na koniec okresu obrachunkowego łącznie z ich wartością netto. Przepływy zarejestrowane na rachunkach akumulacji dla poszczególnych pozycji aktywów i zobowiązań są widoczne ponownie na rachunku zmian w bilansie (ESA 2010, sekcje od 8.02 do 8.09 oraz tabela 8.1).”;

v) sekcja 1.39 otrzymuje brzmienie:

„1.39. Sekwencja rachunków, o której mowa powyżej, stosowana jest do jednostek instytucjonalnych, sektorów i podsektorów oraz gospodarki ogółem. ESA 2010 zakłada, że nie ma potrzeby opracowywania pełnej sekwencji rachunków dla lokalnej JDG oraz rodzaju działalności, ponieważ jednostki takie rzadko mają zdolność zatrzymania wyrobów lub aktywów pod własnym szyldem oraz otrzymywania i dzielenia dochodów.”;

w) w sekcji 1.43 tablice 1–4 otrzymują brzmienie:

„A. Rachunki transakcji bieżących

Tablica 1: Rachunek produkcji

Rozchody			Przychody		
P.2	Zużycie pośrednie	50	P.1	Produkcja globalna	100
B.1g	Wartość dodana brutto	50			
P.51c	Amortyzacja środków trwałych	10			
B.1n	Wartość dodana netto	40			

Tablica 2: Rachunek tworzenia dochodów

Rozchody			Przychody		
D.1	Koszty związane z zatrudnieniem	10	B.1n	Wartość dodana netto	40
D.29	Pozostałe podatki związane z produkcją	5			
D.39	Pozostałe dotacje związane z produkcją	- 10			
B.2n/B.3n	Nadwyżka operacyjna netto/dochód mieszany netto	35			

Tablica 3: Rachunek dochodu przedsiębiorcy

Rozchody			Przychody					
D.4	Dochody z tytułu własności	10	B.2n/B.3n	Nadwyżka operacyjna netto/dochód mieszany netto	35			
D.41	Odsetki	5						
D.45	Renty gruntowe	5				D.4	Dochody z tytułu własności	1
						D.41	Odsetki	1
						D.42	Dochód podzielony przedsiębiorstw	
			D.43	Reinwestowane zyski z zagranicznych inwestycji bezpośrednich				
			D.44	Inne dochody z inwestycji				
D.45	Renty gruntowe							
B.4n	Dochód przedsiębiorcy netto	26						

B. Rachunki akumulacji

Tablica 4: Rachunek kapitałowy

Zmiany aktywów			Zmiany zobowiązań i wartości netto		
B.101	Zmiana wartości netto z tytułu oszczędności i transferów kapitałowych		B.8n	Oszczędności netto	
			D.9r	Transfery kapitałowe, do otrzymania.	10
			D.92r	Dotacje na inwestycje, do otrzymania	5
			D.99r	Pozostałe transfery kapitałowe, do otrzymania	5
			D.9p	Transfery kapitałowe, do zapłacenia	
			D.91p	Podatki od kapitału, do zapłacenia	
			D.99p	Pozostałe transfery kapitałowe, do zapłacenia	
P.51g	Nakłady brutto na środki trwałe (GFCF)	100	B.101	Zmiany wartości netto wynikające z oszczędności i transferów kapitałowych	
P.511	Nabycie pomniejszone o rozdysponowanie środków trwałych (GFCF – środki trwałe)	89			
P.511a	GFCF – plantacje	10			
P.511b	GFCF – inwentarz żywy	15			
P.511c	GFCF – maszyny i urządzenia	20			
P.511d	GFCF – środki transportu	20			
P.511e	GFCF – budynki rolnicze	20			
P.511f	GFCF – inne prace z wyjątkiem ulepszeń gruntów (inne budynki, budowle itp.)	0			
P.511g	Znaczące ulepszenia gruntów	4			
P.511h	Prace badawczo-rozwojowe	0			
P.511i	Pozostałe GFCF (np. programy komputerowe, prawa do produkcji)	0			
P.512	Koszty związane z przeniesieniem praw własności do aktywów nieprodukowanych (grunty itp.)	1			
P.51c	Amortyzacja środków trwałych	10			
P.52	Przyrost rzeczowych środków obrotowych	5			
P.53	Nabycie pomniejszone o rozdysponowanie aktywów o wyjątkowej wartości				
NP	Nabycie pomniejszone o rozdysponowanie aktywów nieprodukowanych (gruntu itp.)				
B.9	Wierzytelności netto (+)/Zadłużenie netto (-)				
K.1	Gospodarcze pojawienie się aktywów				
K.2	Gospodarcze zanikanie aktywów nieprodukowanych				

x) sekcja 1.44 otrzymuje brzmienie:

„1.44. Należy pamiętać, że transakcje i zasoby wyróżnione pismem pochylonym w tablicach 3 i 4 są pozycjami, które:

- nie są stosowane w rachunkach gospodarczych dla rolnictwa, ponieważ użyta jest koncepcja »rodzaju działalności« i sekwencja rachunków jest niekompletna. Dotyczy to pozycji: D.42 »Dochód podzielony przedsiębiorstw«, D.43 »Reinwestowane zyski z bezpośrednich inwestycji zagranicznych«, D.44 »Inne dochody z inwestycji« oraz D.45 »Renty gruntowe« po stronie »Przychody« w tablicy 3, a także pozycji B.8n »Oszczędności netto«, B.101 »Zmiany wartości netto wynikające z oszczędności i transferów kapitałowych« oraz B.9 »Wierzytelności netto (+)/Zadłużenie netto (-)« w tablicy 4, lub
- nie są rejestrowane z powodu braku rzetelnych informacji lub z powodu ograniczonych obecnie korzyści dla celów EAA. Dotyczy to pozycji: D.9p »Transfery kapitałowe, do zapłacenia«, D.91p »Podatki od kapitału, do zapłacenia« i D.99p »Pozostałe transfery kapitałowe, do zapłacenia«, P.53 »Nabycie pomniejszone o rozdysponowanie aktywów o wyjątkowej wartości«, NP »Nabycie pomniejszone o rozdysponowanie nie aktywów nieprodukowanych (gruntu i innych aktywów nieprodukowanych)«, K.1 »Gospodarcze pojawienie się aktywów«, K.2 »Gospodarcze zanikanie aktywów nieprodukowanych« w tablicy 4. Niektóre z nich (np. D.91, K.1, K.2) mogą być rejestrowane w EAA w późniejszym czasie.”;

y) w sekcji 1.46 dwa ostatnie zdania otrzymują brzmienie:

„W przypadku przedsiębiorstw nieposiadających osobowości prawnej w sektorze gospodarstw domowych, pozycja bilansująca tego rachunku zawiera ukryty element odpowiadający wynagrodzeniu za pracę wykonywaną przez właściciela lub członków jego rodziny. Dochód z pracy na własny rachunek ma cechy wynagrodzeń oraz cechy zysku z tytułu pracy wykonywanej w charakterze przedsiębiorcy. Dochód ten, niebędący w ścisłym sensie ani wyłącznie wynagrodzeniem, ani wyłącznie zyskiem, określa się jako »dochód mieszany« (ESA 2010, 8.19).”;

z) sekcja 1.59 otrzymuje brzmienie:

„1.59. Zgodnie z ESA 2010 gałąź odpowiada grupie lokalnych JDG zaangażowanych w taką samą lub podobną działalność podstawową. Na najniższym poziomie klasyfikacji gałąź obejmuje wszystkie lokalne JDG należące do tej samej klasy (czterocyfrowej) w klasyfikacji NACE Rev. 2, które zgodnie z definicją w tej nomenklaturze (ESA 2010. 2.150) prowadzą tę samą działalność. Definicja zakresu działalności rolniczej wymaga precyzyjnego określenia:

- jej charakterystycznych działalności,
- charakterystycznych jednostek EAA.”;

aa) sekcja 1.60 otrzymuje brzmienie:

„1.60. Jak opisano w EAA, rolnictwo odpowiada zasadniczo działowi 01 klasyfikacji NACE Rev. 2 z różnicami, które przedstawiono w poniższych sekcjach od 1.62 do 1.66.”;

bb) sekcja 1.63 otrzymuje brzmienie:

„1.63. Lista charakterystycznych działalności rolniczych EAA odpowiada tym siedmiu grupom działalności (od 01.1 do 01.7), ale z następującymi różnicami:

- włączeniem produkcji wina i oliwy z oliwek (zużywającej wyłącznie winogrona i oliwki uprawiane w tym samym gospodarstwie),
- wyłączeniem rodzajów działalności, które w NACE Rev. 2 uważane są za usługi rolnicze (np. obsługa systemów nawadniających — tylko prace rolne wykonane na umowę zlecenia są w tym miejscu uwzględnione).”;

cc) sekcja 1.78 zdanie trzecie otrzymuje brzmienie:

„Z tego względu przepływy przypadające rolnikowi z takich działalności muszą być wyłączone z EAA.”;

dd) sekcja 1.93 otrzymuje brzmienie:

„1.93. Działalność rolnicza w EAA, jak zdefiniowano w sekcjach od 1.62 do 1.66, różni się pod pewnymi względami od gałęzi zdefiniowanej na użytek rachunków narodowych. Różnice odnoszą się do definicji zarówno charakterystycznych działalności, jak i jednostek. Można je podsumować w następujący sposób:

Działalność rolnicza w EAA = Gałąź »Rolnictwo« w rachunkach narodowych (Nace Rev.2 dział 01)

- Produkcja jednostek świadczących towarzyszące usługi rolnicze inne niż prace rolne wykonane na umowę zlecenia (np. obsługa systemów nawadniających)

- jednostki, w przypadku których działalność rolnicza stanowi jedynie działalność hobbistyczną i które są uwzględnione w rachunkach narodowych, por. ESA 2010, 3.08
 - + Produkcja wina i oliwy z oliwek (zużywająca wyłącznie winogrona i oliwki uprawiane w tym samym gospodarstwie (ugrupowania producentów, kooperatywy itp.))
 - + Rozdzielna drugorzędna działalność rolnicza w jednostkach, których główna działalność nie jest działalnością rolniczą (por. 1.18)”;
- 5) w sekcji II wprowadza się następujące zmiany:
- a) sekcja 2.008 otrzymuje brzmienie:

„2.008. ESA 2010 (od 1.101 do 1.105) rejestruje przepływy (szczególnie transakcje dotyczące produktów i transakcje podziału) w ujęciu memoriałowym, to znaczy w momencie, w którym wartość ekonomiczna jest tworzona, przekształcana lub przestaje istnieć albo w którym należności lub zobowiązania powstają, są przekształcane lub umarzane, nie zaś w momencie rzeczywistego dokonania płatności.”;
 - b) sekcja 2.010 otrzymuje brzmienie:

„2.010. W ESA 2010 proces produkcji traktowany jest jako proces ciągły, podczas którego wyroby i usługi przekształcane są w inne wyroby i usługi. Proces ten może odbywać się w różnych okresach, w zależności od produktów, a okresy te mogą przekraczać okres obrachunkowy. Tę charakterystykę procesu produkcji połączono z rezultatami zasady memoriałowej w rejestrowaniu produkcji globalnej w formie produkcji niezakończonych. Zatem zgodnie z ESA 2010 (3.54) produkcja globalna produktów rolnictwa jest rejestrowana w sposób ciągły w całym okresie produkcji (a nie tylko w momencie zebrania plonów lub uboju zwierząt rzeźnych). Uprawy roślinne w okresie wzrostu, lasy przeznaczone na wyręb oraz zasoby ryb i zwierząt hodowanych z przeznaczeniem na żywność są uznawane za zapasy produkcji niezakończonych w trakcie procesu wzrostu, a następnie, w momencie zakończenia tego procesu, przekształcane w zapasy wyrobów gotowych. Produkcja globalna nie obejmuje zmian niekulturowanych zasobów biologicznych, takich jak wzrost zwierząt, ptaków i ryb żyjących dziko lub niekulturowany wzrost lasów, ale obejmuje połowy zwierząt, ptaków i ryb żyjących dziko.”;
 - c) sekcja 2.011 otrzymuje brzmienie:

„2.011. Rejestrowanie produkcji globalnej jako produkcji niezakończonych jest zarówno pożądane, jak i niezbędne do analiz ekonomicznych, gdy proces produkcji odbywa się w okresie przekraczającym okres odniesienia. Pozwala to na zachowanie spójności pomiędzy rejestrowaniem kosztów a rejestrowaniem produkcji globalnej, aby uzyskać odpowiednie dane dotyczące wartości dodanej. Ponieważ EAA oparte są na roku kalendarzowym, rejestrowanie produkcji niezakończonych ma z założenia zastosowanie tylko do produktów, których proces produkcji nie został ukończony na koniec roku kalendarzowego (ale także w przypadkach, gdy ogólny poziom ceny podlega bardzo gwałtownym zmianom podczas okresu obrachunkowego).”;
 - d) w sekcji 2.014 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:

„W trakcie procesu produkcji wartość, która ma być rejestrowana każdego roku jako produkcja globalna w postaci produkcji niezakończonych, może być otrzymana poprzez podział przewidywanej wartości produktów gotowych w proporcji do kosztów poniesionych w każdym okresie (SNA 2008, 6. 112).”;
 - e) w sekcji 2.017 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Gdy możliwe jest rozróżnienie młodych zwierząt w zależności od ich przyszłego wykorzystania, zwierzęta, które mają być wykorzystane jako czynniki produkcji, powinny być rejestrowane od razu od momentu narodzin jako nakłady brutto na środki trwałe (nakłady brutto na środki trwałe na własne potrzeby, które są rejestrowane w momencie ich produkcji), tj. traktowane jako produkcja niezakończona, a ich wzrost powinien być rejestrowany jest produkcja globalna, porównaj ESA 2010, 3.134).”;
 - f) w nagłówki do części B słowa „(porównaj ESA 95, od 3.07 do 3.58)” zastępuje się słowami:

„(porównaj ESA 2010, od 3.07 do 3.54).”;
 - g) sekcja 2.032 otrzymuje brzmienie:

„2.032. Produkcję globalną stanowi ogół produktów wytworzonych w ciągu okresu księgowego. (ESA 2010, 3.14). Ważne jest, aby zachować rozróżnienie pomiędzy terminem »produkcja globalna« a terminem »produkcja«, gdyż produkcja globalna oznacza rezultaty w postaci wyrobów i usług, natomiast produkcja oznacza proces.”;

- h) w sekcji 2.033 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:
„Nie są one zatem rejestrowane jako część produkcji globalnej lub zużycia pośredniego danej lokalnej JDG.”;
- i) sekcja 2.036 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Chociaż nie jest to proponowane w ESA 2010, metoda zastosowana w EAA jest przewidziana w SNA z racji specjalnego charakteru rolnictwa oraz w podręczniku metodologicznym FAO (1).”;
- j) sekcja 2.041 otrzymuje brzmienie:
„2.041. Zgodnie z ESA 2010 występują trzy rodzaje strat, które mogą być poniesione przez producentów: straty okresowe w rzeczowych środkach obrotowych (ESA 2010, 3.147), wyjątkowe straty w rzeczowych środkach obrotowych (ESA 2010, 6.13 e) oraz straty z tytułu kłęsk żywiołowych (ESA 2010, 6.08 i 6.09).”;
- k) sekcja 2.059 otrzymuje brzmienie:
„2.059. W pozycji »Przetwórstwo przez producentów« rejestruje się wszystkie ilości wyprodukowane przez producentów rolnych (np. mleko przetworzone w masło lub sery, jabłka przetworzone w moszcz jabłkowy lub cydr), ale tylko te będące rezultatem przetwórstwa, które jest wyodrębniane z głównej działalności rolniczej (na podstawie dokumentów księgowych (porównaj 1.26)). Powinny być rejestrowane tylko surowce (np. mleko, jabłka), a nie wytworzone z nich produkty (np. masło, moszcz jabłkowy lub cydr). Innymi słowy, praca włożona w przetwórstwo produktów rolnych nie jest brana pod uwagę w tej pozycji.”;
- l) w sekcji 2.065 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„Należy podkreślić, że sprzedaż zwierząt sklasyfikowanych jako środki trwałe, które są usunięte ze stada produkcyjnego (wywóz lub ubój), nie jest rejestrowana jako sprzedaż.”;
- m) sekcja 2.077 otrzymuje brzmienie:
„2.077. Pojęcie »ogólna produkcja globalna« stosowane do mierzenia produkcji globalnej w działalności rolniczej obejmuje obrót wyrobami i usługami rolniczymi pomiędzy jednostkami rolniczymi, jak również spożycie wewnętrzne pewnych produktów do karmienia inwentarza żywego (rynkowych lub nie).”;
- n) dodaje się sekcję 2.080.1 w brzmieniu:
„2.080.1. Zgodnie z ESA 2010 3.82 prace badawczo-rozwojowe (B+R) są kreatywną pracą podejmowaną systematycznie w celu zwiększenia zasobów wiedzy i używania tych zasobów wiedzy do celów odkrywania i opracowywania nowych produktów, w tym ulepszonych wersji i cech istniejących produktów, lub odkrywania i opracowywania nowych, wydajniejszych procesów produkcji. B+R o znaczącym zakresie w stosunku do działalności podstawowej są rejestrowane jako działalność drugorzędna lokalnej JDG. Jeśli jest to możliwe, jako B+R wyodrębnia się oddzielny lokalny JDG, który nie jest przypisany do działalności rolniczej. W przypadku jednostek prowadzących również prace badawczo-rozwojowe, jeżeli prac tych nie można przypisać do oddzielnego lokalnego JDG i jeżeli możliwe jest oszacowanie wydatków na badania i rozwój odnoszących się do działalności rolniczej, szacunki te należy rejestrować jako rolną produkcję globalną w pozycji »Pozostałe nierozdzielne drugorzędne działalności nierolnicze« (produkcja na własny rachunek) i jako nakłady brutto na środki trwałe.”;
- o) sekcja 2.081 otrzymuje brzmienie:
„2.081. Zgodnie z definicją produkcji globalnej działalności rolniczej (porównaj 1.16), produkcja globalna działalności rolniczej jest przedstawiona jako suma produkcji globalnej produktów rolnych (porównaj od 2.076 do 2.077) oraz wyrobów i usług wyprodukowanych w ramach nierozdzielnych drugorzędnych działalności nierolniczych (porównaj od 2.078 do 2.080.1).”;
- p) sekcja 2.082 otrzymuje brzmienie:
„2.082. Produkcja globalna wyceniana jest w cenie bazowej. Cena bazowa jest ceną otrzymywaną przez producenta od nabywcy za jednostkę wyrobu lub usługi pomniejszoną o wszelkie podatki (tj. podatki od produktów) płacone od tej jednostki w rezultacie jej wyprodukowania lub sprzedaży i powiększoną o wszelkie dotacje (tj. dotacje do produktów) otrzymane na tę jednostkę w rezultacie jej wyprodukowania lub sprzedaży. Cena bazowa nie obejmuje żadnych kosztów transportu zaksięgowanych osobno przez producenta. Nie obejmuje ona także zysków i strat z tytułu posiadania aktywów finansowych i niefinansowych (porównaj ESA 2010, 3.44).”;

- q) sekcja 2.085 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
- „Cena uzyskana przez producenta odpowiada cenie producenta (nie wliczając zafakturowanego podatku VAT), jak zdefiniowano w SNA 2008, od 6.51 do 6.54 (tj. cena w gospodarstwie).”;
- r) w nagłówku do części C słowa „(porównaj ESA 95, od 3.69 do 3.73)” zastępuje się słowami:
- „(porównaj ESA 2010, od 3.88 do 3.92)”;
- s) sekcja 2.089 otrzymuje brzmienie:
- „2.089. Zużycie pośrednie obejmuje wartość wszystkich wyrobów i usług wykorzystanych jako nakłady w procesie produkcyjnym z wyłączeniem środków trwałych, których zużycie rejestrowane jest jako amortyzacja środków trwałych. Te wyroby i usługi o których mowa, mogą być przetworzone lub zużyte w procesie produkcyjnym (porównaj ESA 2010, 3.88). W szczególowej klasyfikacji, według różnych kategorii pozycji, zużycie pośrednie pokazuje związek rolnictwa z innymi gałęziami gospodarki wynikający z nakładów. Zużycie pośrednie jest także wykorzystywane jako jedna z danych wejściowych przy obliczaniu czynnikochłonności (tj. stosunku dwóch czynników produkcji, na przykład zużycia pośredniego i nakładów pracy).”;
- t) sekcja 2.090 otrzymuje brzmienie:
- „2.090. Zużycie pośrednie nie obejmuje nabycia nowych lub używanych środków trwałych, które są produkowane w danej gospodarce lub importowane; są one traktowane jak nakłady brutto na środki trwałe (porównaj 2.109 c) do f)). Dotyczy to zarówno pozycji, które są nierolniczymi środkami trwałymi, takich jak budynki lub inne budowle, maszyny, urządzenia, jak również rolniczych środków trwałych, takich jak plantacje i zwierzęta produkcyjne. Nabycie nieprodukowanych aktywów, takich jak grunty, jest również wyłączone z zużycia pośredniego. Niedrogie narzędzia do powszechnych zastosowań, takie jak piły, młotki, śrubokręty, klucze maszynowe oraz inne narzędzia ręczne; małe urządzenia, takie jak podręczne kalkulatory, ujmuje się jako zużycie pośrednie.”;
- u) sekcja 2.094 otrzymuje brzmienie:
- „2.094. Obrót inwentarzem żywym, który jest podobny do zasobów produkcji niezakończonej (takich jak prosięta oraz jaja do wylęgu) i jest dokonywany między jednostkami rolniczymi, oraz przywozy inwentarza żywego nie są rejestrowane jako zużycie pośrednie (ani jako żaden typ produkcji globalnej) (porównaj 2.066 do 2.070).”;
- v) sekcja 2.107.1 otrzymuje brzmienie:
- „2.107.1 Zgodnie z konwencją ESA 2010 wartość usług pośrednictwa finansowego mierzonych pośrednio (FISIM), wykorzystywanych w działalności rolniczej, należy zapisywać jako zużycie pośrednie w działalności rolniczej (porównaj ESA 2010, rozdział 14).”;
- w) w sekcji 2.108 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) lit. a) otrzymuje brzmienie:
- „a) czynsze płacone bezpośrednio lub jako składnik umowy najmu, za użytkowanie budynków niemieszkalnych i innych składników majątku (zarówno rzeczowych, jak i wartości niematerialnych i prawnych), np. wynajmu maszyn i wyposażenia bez personelu obsługującego (porównaj 1.23) lub oprogramowania komputerów. Jeżeli nie można jednak odróżnić wynajmu budynków niemieszkalnych przez lokalną rolniczą JDG od dzierżawy gruntów, cała pozycja traktowana jest w rachunku dochodów przedsiębiorstwa jako dzierżawa gruntów (porównaj 3.082).”;
- (ii) lit. d) otrzymuje brzmienie:
- „d) zakup usług badań rynku i reklamy, szkolenia personelu i podobnych usług.”;
- (iii) lit. o) otrzymuje brzmienie:
- „o) płatności dla instytucji publicznych za licencję lub pozwolenie na prowadzenie działalności handlowej lub zawodowej, jeżeli pozwolenia są udzielane po gruntownej kontroli zgodności z wymogami regulacyjnymi (chyba że obciążenia są niewspółmierne do zysków z tych usług, porównaj 3.048 e), i ESA 2010, 4.80 d)).”;

- (iv) lit. p) otrzymuje brzmienie:
- „p) zakup drobnych narzędzi, ubrań roboczych, części zamiennych i sprzętu trwałego o niskiej wartości wykorzystywanych do stosunkowo prostych czynności (ESA 2010 3.89 f) (1) oraz SNA 2008, 6.225);”;
- (v) lit. q) otrzymuje brzmienie:
- „q) opłaty za krótkoterminowe umowy, umowy leasingu i licencje rejestrowane jako aktywa nieprodukowane; nie obejmuje to zakupu takich aktywów nieprodukowanych.”;
- (x) w sekcji 2.109 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) w lit. b) zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:
- „Niemniej jednak uważa się, że pracodawcy potrzebują tego typu usług, aby przyciągnąć i utrzymać swoich pracowników (którzy musieliby i tak płacić za siebie); a tego typu wydatki nie należą do potrzeb procesu produkcyjnego (porównaj SNA 2008, 7.51);”;
- (ii) w lit. f) zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
- „f) zakupy usług związanych z nabyciem prawa własności gruntów, budynków i innych używanych środków produkcji, takie jak opłaty za pośrednictwo, doradców prawnych, mierniczych, inżynierów itp., jak również wpis do rejestru gruntów (porównaj ESA 2010, 3.133).”;
- y) w sekcji 2.111 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:
- „Cena nabycia obejmuje opłaty transportowe płacone oddzielnie przez nabywcę w celu przyjęcia dostawy w wymaganym czasie i miejscu; po odjęciu ewentualnych rabatów od standardowych cen czy obciążeń za zakupy hurtowe lub poza sezonem; z wyłączeniem odsetek lub opłat za usługi dodawanych przy umowach kredytowych; z wyłączeniem wszelkich dodatkowych opłat ponoszonych w wyniku niedokonania płatności w ciągu okresu ustalonego w momencie dokonywania zakupu (ESA 2010, 3.06).”;
- aa) w nagłówku do sekcji D słowa „(porównaj ESA 95, od 3.100 do 3.116)” zastępuje się słowami:
- „(porównaj ESA 2010, od 3.122 do 3.157);”;
- bb) sekcja 2.115 otrzymuje brzmienie:
- „2.115. Akumulacja brutto obejmuje:
- nakłady brutto na środki trwałe (P.51g),
 - przyrost rzeczowych środków obrotowych (P.52);
 - nabycie pomniejszone o rozdysponowanie aktywów o wyjątkowej wartości (P.53).”;
- cc) sekcja 2.117 otrzymuje brzmienie:
- „2.117. Akumulacja brutto jest mierzona z uwzględnieniem amortyzacji środków trwałych (P.51c).
- Akumulacja netto (P.51n) jest uzyskiwana poprzez odjęcie amortyzacji środków trwałych od akumulacji brutto. Amortyzacja środków trwałych to wartość amortyzacji trwałych środków produkcji w wyniku ich zniszczenia i zużycia w procesie produkcyjnym (porównaj 3.099).”;
- dd) w sekcji D podpozycja „1. Środki trwałe brutto” otrzymuje brzmienie:
- „1. Nakłady brutto na środki trwałe (GFCF)”;**
- ee) sekcja 2.118 otrzymuje brzmienie:
- „2.118. Nakłady brutto na środki trwałe (ang. GFCF) obejmują nabycie pomniejszone o rozdysponowanie środków trwałych przez krajowych producentów w ciągu danego okresu, powiększone o określone wartości wynikające z podniesienia walorów aktywów nieprodukowanych zrealizowane w wyniku działalności produkcyjnej producentów czy jednostek instytucjonalnych (ESA 2010, od 3.125 do 3.129). Środki trwałe to aktywa produkowane, wykorzystywane przy produkcji przez więcej niż jeden rok. (porównaj ESA 2010, 3.124 i załącznik 7.1).”;

- ff) sekcja 2.122 otrzymuje brzmienie:
- „2.122. Ustalenie nakładów brutto na środki trwałe według sektorów lub gałęzi gospodarki oparte jest na kryterium dotyczącym własności (nabycie, rozdysponowanie), a nie kryterium wykorzystania wyrobów. Należy zaznaczyć, że środki trwałe, nabyte w drodze leasingu finansowego (a nie te po prostu wynajmowane) uważane są za środki przyjmującego w leasing (jeżeli przyjmujący w leasing jest producentem), a nie oddającego w leasing, który zachowuje aktywa finansowe odpowiadające należności umownej (porównaj 2.109 d) i rozdział 15 ESA 2010 o różnicach między różnymi formami wynajmu trwałych wyrobów)(¹).”;
- gg) w sekcji 2.123 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
- „Zastosowanie kryterium dotyczącego własności zależy od podstawowego systemu statystycznego, na podstawie którego nakłady brutto na środki trwałe są obliczane.”;
- hh) sekcja 2.124 otrzymuje brzmienie:
- „2.124. Nabycie środków trwałych obejmuje nowe lub używane środki trwałe, które zostały nabyte (zakupione, nabyte w transakcjach barterowych, otrzymane jako rodzaj transferów kapitałowych w naturze lub nabyte jako finansowy leasing), środki trwałe wyprodukowane i przeznaczone na własny użytek, zasadnicze udoskonalenia w środkach trwałych i w rzeczowych aktywach nieprodukowanych, przyrosty naturalne w aktywach rolnych (inventarz żywy i plantacje) oraz koszty związane z przeniesieniem prawa własności aktywów nieprodukowanych (porównaj ESA 2010, 3.125 a).”;
- ii) skreśla się sekcję 2.125;
- jj) w sekcji 2.126 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
- „Zakup lub produkcja na własny rachunek kompletu wyrobów trwałych na pierwsze wyposażenie stanowi nakłady brutto na środki trwałe.”;
- kk) sekcja 2.129 otrzymuje brzmienie:
- „2.129. SNA 2008 precyzuje, że ulepszenia środków trwałych powinny być określone, albo przez wielkość tych zmian w charakterystyce środków trwałych — tj. przez poważne zmiany w ich rozmiarach, kształcie, osiągach, kubaturze lub w przewidywanym okresie użytkowania — lub przez fakt, że ulepszenia nie są tego rodzaju zmianami, które mają miejsce normalnie w innych środkach trwałych tego samego rodzaju w ramach zwykłego utrzymania lub programów napraw (porównaj SNA 2008, 10.43 i 10.46).”;
- ll) sekcja 2.130 otrzymuje brzmienie:
- „2.130. Rozdysponowanie środków trwałych obejmuje sprzedaż, rozbiórkę, złomowanie lub niszczenie środków trwałych przez ich właściciela, oddanie ich w barter lub jako transfery kapitałowe w naturze (porównaj ESA 2010, 3.125 b) i 3.126). Takie rozdysponowanie powinno zwykle prowadzić do zmiany prawa własności i mieć bezpośredni cel ekonomiczny (dlatego środki trwałe, które są rozbiierane, złomowane lub niszczone przez ich właściciela w celu nieoddania ich do dalszego ekonomicznego wykorzystania, nie są włączone do tego rozdysponowania) (porównaj SNA 2008, 10.38). Jednakże pewne rozdysponowania mogą mieć miejsce wewnątrz tej samej jednostki instytucjonalnej, tak jak w przypadku zwierząt zabitych przez rolnika i zużytych przez jego rodzinę.”;
- mm) w sekcji 2.134 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
- „Jak zdefiniowano w bilansie (porównaj ESA 2010, 7.12 i 7.13), zmiany w wartości aktywów między końcem i początkiem okresu obrachunkowego mogą być opisane następująco:”;
- nn) w sekcji 2.136 tiret ostatnie otrzymuje brzmienie:
- „— zmian w klasyfikacji lub strukturze środków trwałych: np. zmian celu ekonomicznego wykorzystania gruntu rolnego, bydła mlecznego przeznaczonego na produkcję mięsa (porównaj 2.149, przypis 2) lub budynków rolniczych, które zostały zamienione na budynki prywatne lub do innego wykorzystania gospodarczego.”;
- oo) sekcja 2.138 otrzymuje brzmienie:
- „2.138. ESA 2010 rozróżnia kilka rodzajów elementów, które powinny być rejestrowane jako nakłady brutto na środki trwałe (ESA 2010, 3.127):
- budynki mieszkalne,
 - pozostałe budynki i budowle, w tym znaczące ulepszenia gruntów,
 - maszyny i urządzenia, takie jak statki, samochody i komputery,

- systemy uzbrojenia,
 - kultywowane zasoby biologiczne, np. drzewa i inwentarz żywy,
 - koszty przeniesienia prawa własności do aktywów, takich jak grunty, umowy, umowy leasingu i licencje,
 - prace badawczo-rozwojowe, w tym produkcja swobodnie dostępnych prac badawczo-rozwojowych,
 - nakłady na poszukiwanie złóż,
 - oprogramowanie komputerowe i bazy danych,
 - oryginały przedsięwzięć kulturalnych, dzieł literackich lub artystycznych,
 - pozostałe prawa własności intelektualnej.”;
- pp) sekcja 2.139 otrzymuje brzmienie:
- „2.139. Na potrzeby EAA rozróżnia się następujące rodzaje nakładów brutto na środki trwałe:
- plantacje,
 - inwentarz żywy,
 - środki trwałe inne niż aktywa rolne:
 - maszyny i inne środki produkcji,
 - środki transportu,
 - budynki rolnicze (nie mieszkalne),
 - inne budowle z wyjątkiem ulepszania gruntów (inne budynki i budowle itp.),
 - inne (oprogramowanie komputerowe itp.),
 - znaczące ulepszenia gruntów,
 - koszty związane z przekazaniem prawa własności aktywów nieprodukowanych, takich jak grunty i prawa produkcji.
 - B+R obejmujące prace badawczo-rozwojowe zapewnianie przez jednostki specjalistyczne oraz prace badawczo-rozwojowe na potrzeby własnej produkcji.”;
- qq) lit. j) otrzymuje brzmienie:
- „j) plantacje”;
- rr) sekcja 2.141 otrzymuje brzmienie:
- „2.141. ESA 2010 (porównaj 3.125) definiuje nakłady brutto na środki trwałe w postaci plantacji jako wartość nabycia minus rozdysponowanie drzew, które osiągnęły dojrzałość (drzewa owocujące), plus naturalny przyrost plantacji (drzew, które nie osiągnęły dorosłości), aż do osiągnięcia dorosłości (tj. tworzenie produktu) podczas okresu obrachunkowego, do którego się odnoszą.”;
- ss) sekcja 2.144 otrzymuje brzmienie:
- „2.144. Rozdysponowanie plantacji (liczone jako ujemne nakłady brutto na środki trwałe) może przybrać dwie formy: mogą być sprzedażą plantacji innej jednostce (rolniczej), w którym to przypadku tylko koszty związane z przekazaniem prawa własności wchodzi do EAA. Inną możliwością dla plantacji jest ich wycięcie. W tym przypadku jednakże zgodnie z ogólną definicją rozdysponowania, wycięte plantacje muszą mieć bezpośrednie, ekonomiczne wykorzystanie; inaczej mówiąc, konieczny jest zapis przeciwstawny w formie wykorzystania wyrobów i usług (takich jak sprzedaż przedsiębiorstwem specjalizującym się w sprzedaży drewna ⁽¹⁾). W tym drugim przypadku rozdysponowanie plantacji, które należy rejestrować jako ujemne nakłady brutto na środki trwałe, powinno stanowić niewielką kwotę.”;
- tt) sekcja 2.148 otrzymuje brzmienie:
- „2.148. Praca w hodowlanych roślinnych aktywach, tj. plantacjach, ujęta jest albo jako sprzedaż przedsiębiorstw specjalizujących się w pracy rolniczej wykonywanej na umowy zlecenia (z przygotowaniem gleby, dostarczeniem maszyn, sadzonek, pracy itp.) albo jako produkcja globalna wytworzonych na własne potrzeby trwałych środków produkcji (porównaj 1.75).”;

uu) sekcja 2.151 otrzymuje brzmienie:

„2.151 Mierzenie nakładów brutto na środki trwałe w postaci inwentarza żywego stanowi tylko jeden element zmian wartości aktywów. De facto nakłady brutto na środki trwałe w postaci inwentarza żywego mogą być mierzone jedynie w oparciu o zmianę liczebności inwentarza żywego wycenianego według średniej ceny w roku kalendarzowym dla każdej kategorii inwentarza żywego (tj. metodą ilościową), jeśli spełnione są następujące warunki:

- nie ma nominalnych zysków (strat) z tytułu posiadanych aktywów (tj. regularna tendencja cen i liczby populacji inwentarza żywego),
- nie ma innych zmian wolumenu (tj. nie ma strat w wyniku katastrof naturalnych oraz nie ma zmian w klasyfikacji itp.),

Inna metoda obliczenia (metoda bezpośrednia) polega na mierzeniu przepływów wprowadzeń i wycofań dla każdej kategorii inwentarza żywego, przy odpowiednich cenach: poza nabyciem i rozdysponowaniem metoda ta musi uwzględniać wprowadzenia (szczególnie urodzenia) i wycofania z gospodarstwa.”;

vv) w sekcji 2.152 na końcu pierwszego akapitu dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Stanowi to odstępstwo od ESA 2010.”;

ww) sekcja 2.153 otrzymuje brzmienie:

„2.153. W SNA teoretycznie powinno się obliczać zużycie środków trwałych dla inwentarza żywego (*). W rzeczywistości amortyzacja środków trwałych dla inwentarza żywego odpowiada obliczaniu przewidywanych ubytków w produktywności inwentarza żywego w czasie wykorzystywania go do celów produkcyjnych. Redukcja ta z kolei odzwierciedlona jest w uaktualnionej wartości przyszłego dochodu z tego inwentarza żywego. Jednakże mając na uwadze praktyczne trudności w oszacowaniu amortyzacji środków trwałych (definicja obliczanych parametrów jest bardzo złożona – porównaj 3.105 i 3.106), dla produkcyjnego inwentarza żywego nie należy obliczać amortyzacji środków trwałych.

(*) W SNA 2008 (10.94) inaczej niż ESA 2010 (3.140) uważa się, że amortyzacja środków trwałych powinna być obliczana dla inwentarza żywego.”;

xx) lit. l) otrzymuje brzmienie:

„l) środki trwałe inne niż aktywa rolne”;

yy) sekcja 2.162 otrzymuje brzmienie:

„2.162. Środki trwałe inne niż aktywa rolne (plantacje i inwentarz żywy) obejmują następujące elementy:

- maszyny i inne środki produkcji,
- środki transportu,
- budynki rolnicze (nie mieszkalne),
- pozostałe (pozostałe budynki i budowle, oprogramowanie komputerowe itp.);

zz) lit. m) otrzymuje brzmienie:

„m) znaczące ulepszenia gruntów”;

aaa) sekcja 2.166 otrzymuje brzmienie:

„2.166. Znaczące ulepszenia w aktywach nieprodukowanych dotyczą przeważnie ulepszenia gruntu (lepszej jakości gleby i wyższych plonów dzięki nawodnieniu, osuszaniu, środkom przeciwpowodziowym itp.) i powinny być traktowane podobnie jak nakłady brutto na środki trwałe (ESA 2010, 3.128).”;

bbb) w sekcji 2.167 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:

„Dotyczy to szczególnie wydatków na prace związane z infrastrukturą, takie jak: oczyszczanie, niwelacja, osuszanie, nawadnianie i umacnianie (porównaj ESA 2010, 3.128 i SNA 2008, od 10.79 do 10.81).”;

ccc) dodaje się sekcję 2.168.1 w brzmieniu:

„o) prace badawczo-rozwojowe

2.168.1. Prace badawczo-rozwojowe składają się z wartości wydatków na prace twórcze prowadzone systematycznie w celu zwiększenia stanu wiedzy oraz wykorzystanie tego stanu wiedzy do opracowania nowych zastosowań. Jeżeli wartości tej nie można oszacować w uzasadniony sposób, wycenia się ją umownie jako sumę kosztów, w tym kosztów nieudanych prac badawczo-rozwojowych (porównaj ESA 2010, załącznik 7.1).”;

ddd) w sekcji 2.169 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) małe narzędzia, ubrania robocze, części zamienne i sprzęt, nawet jeśli wyroby te mają normalny okres użytkowania powyżej jednego roku; ponieważ są one wymieniane regularnie i aby potwierdzić praktykę rachunkowości przedsiębiorstw, uważa się je za zużycie pośrednie (porównaj 2.105 i 2.106).”;

(ii) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) usługi reklamy, badania rynku itp. Zakupy tych usług zaliczane są do zużycia pośredniego (porównaj 2.108 d)).”;

eee) w sekcji 2.176 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:

„Zamiennie, wartość wprowadzeń produkcji niezakończonych można oszacować na podstawie wartości kosztu produkcji powiększonej o wartość marży na oczekiwaną nadwyżkę operacyjną lub (szacowany) dochód mieszany (porównaj ESA 2010, 3.47 i 3.48).”;

fff) w sekcji 2.178 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:

„Problem ten, który jest specyficzny dla rolnictwa, jest uznany w ESA 2010 (porównaj 3.153 c).”;

ggg) sekcja 2.186 otrzymuje brzmienie:

„2.186. Inną metodą oszacowania zasobów produktów sezonowych jest badanie tendencji cen wyrobów stanowiących zasób. Cena wyrobu może się zmienić w czasie magazynowania przynajmniej z trzech powodów (SNA 2008, 6.143):

- proces produkcyjny jest na tyle długi, że należy zastosować czynniki dyskontujące do pracy wykonanej na długo przed dostawą,
- jego fizyczna jakość może się z czasem poprawić lub pogorszyć,
- mogą wystąpić czynniki sezonowe mające wpływ na popyt na wyrób lub jego podaż, które powodują regularne i przewidywalne zmiany jego ceny w trakcie roku; nawet jeżeli jego fizyczna jakość może się poza tym nie zmienić.”;

hhh) sekcja 2.187 otrzymuje brzmienie:

„2.187. Różnica między ceną, po której produkty wchodzi do zasobów, i ceną, po której są wycofane, powinna odzwierciedlać wartość dodatkowej produkcji globalnej wytworzonej w czasie magazynowania (SNA 2008, 6.143), ponieważ produkty wycofane z magazynu kilka miesięcy po zbiorach są inne w ekonomicznym sensie od tych, które zostały zmagazynowane. Ten typ wzrostu wartości produktów nie powinien być traktowany jako nominalne zyski z tytułu posiadania aktywów.”;

6) w sekcji III wprowadza się następujące zmiany:

a) sekcja 3.009 otrzymuje brzmienie:

„3.009. Wynagrodzenia i płace brutto oraz faktyczne składki na ubezpieczenie społeczne (na rachunek pracodawców) są rejestrowane w okresie, w którym praca była wykonywana, chociaż premie i inne wyjątkowe wypłaty są rejestrowane, gdy stają się należne (porównaj ESA 2010, 4.12).”;

b) sekcja 3.010 otrzymuje brzmienie:

„3.010. Podatki z tytułu produkcji są rejestrowane w czasie, kiedy działalności, transakcje i inne wydarzenia powodujące zobowiązania podatkowe mają miejsce (porównaj ESA 2010, 4.26). Podobnie, dotacje do produkcji są rejestrowane w momencie, kiedy ma miejsce transakcja lub zdarzenie (produkcja, sprzedaż, przywóz itp.), która stanowi podstawę udzielenia dotacji (porównaj ESA 2010, 4.39).”;

- c) sekcja 3.011 otrzymuje brzmienie:
- „3.011. Odsetki są rejestrowane w trakcie tego okresu obrachunkowego, w którym są należne, niezależnie od tego czy płatność faktycznie miała miejsce (porównaj ESA 2010, 4.50 i następne). Dokonuje się tego w sposób ciągły dla danego kapitału. Renty gruntowe są także rejestrowane dla okresu, w którym są należne (porównaj ESA 2010, 4.75).”;
- d) sekcja 3.012 otrzymuje brzmienie:
- „3.012. Transfery kapitałowe (dotacje inwestycyjne lub inne transfery) są rejestrowane w momencie, kiedy płatność jest należna (lub, w przypadku transferów w naturze, kiedy prawo własności aktywów jest przenoszone lub kiedy dług jest umarzany) (porównaj ESA 2010, 4.162 i 4.163).”;
- e) w nagłówku do części C słowa „(porównaj ESA 95, od 4.02 do 4.13)” zastępuje się słowami:
- „(porównaj ESA 2010, od 4.02 do 4.13).”;
- f) w sekcji 3.015 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
- „Koszty wynagrodzeń pracowników zostały zdefiniowane jako całkowite wynagrodzenie, w gotówce/w naturze, płacone przez pracodawcę pracownikowi, w zamian za pracę wykonaną przez tego ostatniego w trakcie okresu obrachunkowego (porównaj ESA 2010, 4.02).”;
- g) sekcja 3.018 lit. c) otrzymuje brzmienie:
- „c) dobra i usługi nabywane przez pracodawców, pod warunkiem że te zakupy podpadają pod definicję płacy w naturze (to jest kiedy one nie stanowią zużycia pośredniego). W szczególności przewóz pracowników pomiędzy ich miejscem zatrudnienia a zamieszkania jest częścią zapłaty w naturze, chyba że podróże mają miejsce w ramach czasu pracodawcy. Ta kategoria zawiera nabyte usługi zakwaterowania i żłobków dla dzieci itp. (porównaj ESA 2010, 4.05).”;
- h) w sekcji 3.020 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:
- „Wszystkie te pozycje są rejestrowane w zużyciu pośrednim pracodawców (porównaj ESA 2010, 4.07).”;
- i) sekcja 3.023 otrzymuje brzmienie:
- „3.023. Przepisane umownie składki na ubezpieczenia społeczne płacone przez pracodawców stanowią odpowiednik pozostałych świadczeń z ubezpieczeń społecznych, płaconych bezpośrednio przez pracodawców swoim pracownikom lub byłym pracownikom bądź innym kwalifikującym się osobom, bez angażowania instytucji ubezpieczeniowej ani autonomicznego funduszu emerytalno-rentowego (*) (porównaj ESA 2010, 4.10). Składki te są rejestrowane w trakcie okresu, w którym praca jest wykonywana (jeśli są odpowiednikiem obowiązkowych świadczeń społecznych) lub kiedy świadczenia są dostarczane (jeśli są odpowiednikiem dobrowolnych świadczeń społecznych). Przepisane umownie składki na ubezpieczenia społeczne płacone przez pracodawców dzieli się na dwie kategorie: a) przypisane umownie składki na ubezpieczenia społeczne płacone przez pracodawców oraz b) przypisane umownie składki inne niż emerytalno-rentowe płacone przez pracodawców (ESA 2010, 4.10 i 4.97).
- (*) Opowiadają one w szczególności wynagrodzeniom i płacom, które pracodawcy nadal wypłacają swoim pracownikom tymczasowo w wypadku choroby, macierzyństwa, wypadków w miejscu pracy, niepełnosprawności czy zwolnień, o ile te kwoty mogą być oddzielnie identyfikowane.”;
- j) w nagłówki do części D słowa „(porównaj ESA 95, od 4.14 do 4.29)” zastępuje się słowami:
- „(porównaj ESA 2010, od 4.14 do 4.29).”;
- k) w sekcji 3.025 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:
- „Podatki te są płacone bez względu na to, czy zyski występują czy nie (porównaj ESA 2010, 4.14).”;
- l) sekcja 3.026 otrzymuje brzmienie:
- „3.026. Podatki z tytułu produkcji i przywozu obejmują:
- podatki od produktów (D.21):
 - podatki typu VAT (D.211),
 - podatki i opłaty celne z tytułu przywozu (poza VAT) (D.212) oraz
 - podatki od produktów (poza VAT i poza podatkami z tytułu przywozu) (D.214)
 - pozostałe podatki z tytułu produkcji (D.29).”;

- m) w sekcji 3.027 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:
„Mogą być ekwiwalentem kwoty pieniężnej określonej od jednostki wyrobu lub usługi lub obliczonej ad valorem jako stały procent ceny jednostkowej lub wartości wyrobu lub usługi (porównaj ESA 2010, 4.16).”;
- n) w sekcji 3.028 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Podatki typu VAT to podatki nakładane na dobra i usługi pobierane etapami przez przedsiębiorstwa, którymi ostatecznie obciążony jest w pełni końcowy nabywca (porównaj ESA 2010, 4.17).”;
- o) sekcja 3.029 otrzymuje brzmienie:
„3.029 Podatki i opłaty celne z tytułu przywozu (poza VAT) obejmują obowiązkowe opłaty, pobierane przez sektor instytucji rządowych i samorządowych lub instytucje Unii Europejskiej, od towarów importowanych (poza podatkiem VAT), w celu dopuszczenia ich do wolnego obrotu na terytorium ekonomicznym oraz od usług świadczonych przez jednostki zagraniczne na rzecz jednostek krajowych (porównaj ESA 2010, 4.18).”;
- p) w sekcji 3.030 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Są to opłaty celne i inne podatki takie jak: podatki od przywożonych produktów rolnych, pieniężne kwoty wyrównawcze pobierane od przywozu, podatek akcyzowy itp.”;
- q) sekcja 3.031 otrzymuje brzmienie:
„3.031. Podatki od produktów (poza VAT i poza podatkami z tytułu przywozu) obejmują podatki od wyrobów i usług produkowanych przez przedsiębiorstwa będące rezydentami, które są do zapłacenia w wyniku produkcji, eksportu, sprzedaży, transferu, leasingu lub dostawy tych wyrobów lub usług albo w wyniku ich wykorzystania na cele własnego spożycia lub na własne nakłady inwestycyjne (porównaj ESA 2010, 4.19 i 4.20).”;
- r) sekcja 3.035 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Opis znajdujący się w ESA 2010 (4.17) odnosi się do standardowego systemu podatku VAT, według którego każde przedsiębiorstwo może potrącić z kwoty należnego podatku VAT z tytułu własnej sprzedaży sumę podatku, która była zapłacona z tytułu własnych zakupów nakładów pośrednich lub dóbr kapitałowych.”;
- s) w sekcji 3.038 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Przepisy ESA 2010 4.17 określają jedną metodę rejestrowania podatku VAT.”;
- t) sekcja 3.044 otrzymuje brzmienie:
„3.044. Inne podatki z tytułu produkcji obejmują wszystkie podatki, jakie ponoszą przedsiębiorstwa w wyniku zaangażowania się w produkcję, niezależnie od ilości lub wartości produkowanych lub sprzedawanych wyrobów i usług (porównaj ESA 2010, 4.22). Mogą one być płacone od gruntu, środków trwałych lub zaangażowanej pracy w procesie produkcyjnym czy też od określonej działalności lub transakcji.”;
- u) w sekcji 3.050 lit. b) otrzymuje brzmienie:
„b) grzywny, kary i koszty nakładane w związku z poborem i ściąganiem należności nie powinny być rejestrowane razem z podatkami, z którymi są powiązane, chyba że nie mogą być od nich wyodrębnione (porównaj ESA 2010, 4.133).”;
- v) w nagłówki do części E słowa „(porównaj ESA 95, od 4.30 do 4.40)” zastępuje się słowami:
„(porównaj ESA 2010, od 4.30 do 4.40).”;
- w) w sekcji 3.051 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:
„Zwyczajowo dotacje do produktów nie są rejestrowane w produkcji globalnej nierynkowej (P.13) (porównaj ESA 2010, 4.30).”;
- x) sekcja 3.052 otrzymuje brzmienie:
„3.052 Dotacje obejmują:
— dotacje do produktów (D.31):
— dotacje przywozowe (D.311),
— pozostałe dotacje do produktów (D.319) oraz
— pozostałe dotacje do produkcji (D.39).”;

- y) w sekcji 3.053 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:
„Zwyczajowo dotacje do produktów mogą odnosić się tylko produkcji globalnej rynkowej (P.11) lub produkcji globalnej na własne cele finalne (P.12) (porównaj ESA 2010, 4.33).”;
- z) w sekcji 3.054 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:
„Mogą pokrywać straty poniesione (w wyniku celowej polityki rządu) przez rządowe organizacje handlowe, których funkcją polega na kupowaniu produktów od jednostek zagranicznych, a następnie odsprzedawaniu ich jednostkom krajowym po niższych cenach (porównaj ESA 2010, 4.34).”;
- aa) sekcja 3.058 otrzymuje brzmienie:
„3.058. Pozostałe dotacje do produkcji obejmują dotacje inne niż dotacje do produktów, które krajowe jednostki produkcyjne mogą otrzymywać z tytułu prowadzenia produkcji. Jeśli chodzi o pozostałą produkcję globalną nierynkową, inni pozarynkowi producenci mogą otrzymać inne dotacje do produkcji, tylko jeśli te opłaty otrzymywane od administracji rządowej zależą od ogólnych przepisów właściwych zarówno dla rynkowych, jak i producentów pozarynkowych (porównaj ESA 2010, 4.36). ESA 2010 odwołuje się do czterech innych dotacji do produkcji (porównaj ESA 2010, 4.37): dotacje do wynagrodzenia lub siły roboczej, dotacje na zredukowanie zanieczyszczeń, dotacje na ulgi odsetkowe i nadpłatę kompensaty podatku VAT. Te wpłaty mają związek głównie z przypuszczalnymi kosztami produkcji lub wsparciem na rzecz zmian w metodzie produkcji.”;
- bb) w sekcji 3.064 w tiret drugim zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„— dotacje na ulgi odsetkowe (porównaj ESA 2010, 4.37 c)), przyznawane krajowym jednostkom produkującym, nawet kiedy mają na celu zachęcić te jednostki do nakładów inwestycyjnych (*).

(*) Jeżeli jednak dotacja ma na celu sfinansowanie zarówno amortyzacji długu, jak i zapłaty odsetek od tego długu, i kiedy nie jest możliwe rozdzielenie jej pomiędzy te dwa elementy, wówczas cała kwota dotacji jest traktowana jak dotacja na inwestycje.”;
- cc) w sekcji 3.067 wprowadza się następujące zmiany:
(i) w tiret drugim pierwsze dwa zdania otrzymują brzmienie:
„— bieżące transfery dla jednostek produkcji rolnej dokonywane przez agencje regulujące rynek. Powinny być rejestrowane jako składniki produkcji globalnej produktu, którego dotyczy płacony transfer, w zakresie, w jakim agencja regulująca rynek jest włączona jedynie w zakup, sprzedaż lub magazynowanie wyrobów.”;
- (ii) w tiret piątym zdanie drugie i trzecie otrzymują brzmienie:
„Bez względu na to, czy są dokonywane w gotówce czy w naturze, ich wynikiem powinna być zmiana stanu aktywów finansowych lub niefinansowych wykazanego w bilansach jednej lub obu stron transakcji (porównaj ESA 2010, 4.145). Transfery kapitałowe obejmują podatki kapitałowe, dotacje na inwestycje i inne transfery kapitałowe (porównaj ESA 2010, 4.147).”;
- dd) lit. d) otrzymuje brzmienie:
„d) agencje regulujące rynek”;
- ee) sekcja 3.068 otrzymuje brzmienie:
„3.068. W podziale gospodarki agencje regulujące rynek przypisuje się w następujący sposób:
a) w przypadku gdy zajmują się wyłącznie zakupem, sprzedażą lub przechowywaniem towarów:
(i) według rodzaju działalności, do handlu; działalność ta jest uznawana umownie za produkcję globalną niefinansowych usług rynkowych,
(ii) według sektora, do przedsiębiorstw niefinansowych oraz jednostek niefinansowych typu przedsiębiorstwo, jeśli te agencje regulujące rynek są uznawane za jednostki instytucjonalne w rozumieniu ESA 2010, a jeśli nie – do sektora, do którego należy jednostka większa,
b) w przypadku gdy zajmują się wyłącznie wypłatą dotacji:
(i) według rodzaju działalności, do gałęzi produkcji globalnej nierynkowej administracji rządowej, jako że tylko administracja rządowa (poza instytucjami Unii Europejskiej) może wypłacać dotacje zgodnie z zasadami ESA 2010;
(ii) według sektora, do sektora administracji rządowej (porównaj poprzednie tiret);

- c) w przypadku gdy zajmują się zarówno zakupem, sprzedażą i przechowywaniem towarów oraz wypłatą dotacji:
- (i) według rodzaju działalności, do gałęzi handlu, jeśli chodzi o ich jednostki produkcji (w typie lokalnej JDG), które kupują, sprzedają lub magazynują dobra, i do gałęzi produkcji globalnej nierynkowej administracji rządowej, razem z jej jednostkami produkcyjnymi;
 - (ii) według sektora, do sektora administracji rządowej, jako że tylko administracja rządowa może wypłacać dotacje. Przypisanie do innego sektora oznaczałoby, że dotacje wypłacane przez agencje regulujące rynek nie stanowiłyby już dotacji w rozumieniu ESA 2010.”;
- ff) w sekcji 3.069 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
- „Szczególnie jeśli agencje regulujące rynek są przypisywane do sektora administracji rządowej, dotacje wypłacane agencjom w związku z procesami regulującymi rynek (zakupy, magazynowanie i odsprzedaż) występują jako »rozchody«, ale także jako »przychody« w sektorze administracji rządowej.”;
- gg) w nagłówki do części F słowa „(porównaj ESA 95, od 4.41 do 4.76)” zastępuje się słowami:
- „(porównaj ESA 2010, od 4.41 do 4.76)”;
- hh) sekcja 3.070 otrzymuje brzmienie:
- „3.070. Dochód z tytułu własności to dochód otrzymywany przez właściciela aktywów finansowych lub rzeczowych aktywów nieprodukowanych w zamian za dostarczenie funduszy lub powierzenie rzeczowych aktywów nieprodukowanych do dyspozycji innej jednostki instytucjonalnej (ESA 2010, 4.41).”;
- (ii) sekcja 3.071 otrzymuje brzmienie:
- „3.071. ESA 2010 klasyfikuje dochody z tytułu własności w następujący sposób:
- odsetki (D.41),
 - dochód podzielony przedsiębiorstw i instytucji finansowych (dywidendy i dochód podzielony jednostek typu przedsiębiorstwo) (D.42),
 - reinwestowane zyski z zagranicznych inwestycji bezpośrednich (D.43),
 - inne dochody z inwestycji (D.44): dochody z inwestycji przypisane posiadaczom polis ubezpieczeniowych (D.441), dochody z inwestycji do zapłacenia z tytułu uprawnień emerytalno-rentowych (D.442); dochody z inwestycji przypisane udziałowcom funduszy zbiorowego inwestowania (D.443);
 - renty gruntowe (D.45)”;
- jj) sekcja 3.073 otrzymuje brzmienie:
- „3.073. Tylko trzy rodzaje dochodów z tytułu własności mogą mieć istotne znaczenie dla EAA:
- odsetki (D.41), renty gruntowe (D.45) i dochody z inwestycji przypisane posiadaczom polis ubezpieczeniowych (D.441).”;
- kk) podpozycja „2. Odsetki” otrzymuje brzmienie:
- „2. Odsetki**
- (porównaj ESA 2010, od 4.42 do 4.52)”;
- ll) sekcja 3.077 otrzymuje brzmienie:
- „Odsetki do otrzymania w związku z działalnością rolniczą przez jednostki należące do korporacyjnych przedsiębiorstw rolnych także powinny być zarejestrowane. Odsetki do otrzymania przez indywidualne przedsiębiorstwa są wyłączone z pomiaru dochodu przedsiębiorcy działalności rolniczej, jako że sądzono, że większość aktywów kupionych na kredyt nie jest związana z działalnością rolniczą jednostek i ponieważ odróżnienie aktywów rodzinnych od aktywów wykorzystywanych w produkcji jest bardzo trudne (*).
- (*) Odsetki do otrzymania odpowiadają pozycji »Pozostałe kwoty do otrzymania« (F.8) na rachunku finansowym.”;

mm) w sekcji 3.079 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:

„Koszty te traktowane są jako zapłata za usługi świadczone przez pośredników finansowych na rzecz ich klientów, a nie jako spłata odsetek (zobacz 2.107.1 i 2.108(i); ESA 2010, 4.51).”;

nn) podpozycja „3. Dzierżawy (ziemi i złóż podziemnych)” otrzymuje brzmienie:

„3. Renty gruntowe (grunty i zasoby podziemne)

(porównaj ESA 2010, od 4.72 do 4.76);

oo) w sekcji 3.080 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Renty gruntowe odpowiadają płatnościom dokonywanym właścicielowi rzeczowych aktywów nieprodukowanych (grunty i zasoby podziemne) w zamian za udostępnienie aktywów innej jednostce.”;

pp) w sekcji 3.082 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:

„Zasada ta jest dostosowaną wersją zalecenia ESA (porównaj ESA 2010, 4.73) (²).”;

qq) podpozycja „4. Dochód z tytułu własności przypisywany” otrzymuje brzmienie:

„4. Dochody z inwestycji przypisane posiadaczom polis ubezpieczeniowych (nieobjęte zakresem EAA)”;

rr) w sekcji 3.086 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Dochody z inwestycji przypisane posiadaczom polis ubezpieczeniowych odpowiadają dochodom pierwotnym ogółem otrzymywanym z inwestowania rezerw technicznych ubezpieczeń i funduszy emerytalnych (porównaj ESA 2010, 4.68).”;

ss) w sekcji 3.087 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Dochody z inwestycji przypisane posiadaczom polis ubezpieczeniowych nie są objęte zakresem EAA.”;

tt) w nagłówki do części G słowa „(porównaj ESA 95, od 4.145 do 4.167)” zastępuje się słowami:

„(porównaj ESA 2010, od 4.145 do 4.167)”;

uu) sekcja 3.089 otrzymuje brzmienie:

„3.089. Dotacje na inwestycje są transferami kapitałowymi, pieniężnymi lub w naturze, przekazywanymi przez administrację rządową lub przez zagranicę innym krajowym lub zagranicznym jednostkom instytucjonalnym na sfinansowanie w całości lub częściowo kosztów nabycia środków trwałych (porównaj ESA 2010, 4.152). Dotacje na inwestycje przekazywane przez zagranicę obejmują dotacje płacone bezpośrednio przez instytucje Unii Europejskiej (np. transfery przekazywane przez Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji (EFRG) i Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW)).”;

vv) w sekcji 3.091 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Najważniejsze rodzaje innych dotacji przekazywanych przez Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji, Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich i dotacji na inwestycje dla rolnictwa to:”;

ww) sekcja 3.092 otrzymuje brzmienie:

„3.092. Dotacje na inwestycje pieniężne należy rejestrować w momencie, kiedy płatność ma być dokonana. Dotacje na inwestycje w naturze należy rejestrować w momencie, kiedy dokonuje się transferu prawa własności aktywa (porównaj ESA 2010, 4.162).”;

xx) sekcja 3.093 otrzymuje brzmienie:

„3.093. Inne transfery kapitałowe obejmują transfery inne niż dotacje na inwestycje i podatki kapitałowe, które same nie stanowią redystrybucji dochodu, lecz redystrybucję oszczędności lub majątku pomiędzy różne sektory lub podsektory gospodarki lub zagranicę. Mogą być one dokonywane w gotówce lub w naturze (przypadki przejęcia długu lub umorzenia długu) i mogą odpowiadać dobrowolnym transferom majątku (ESA 2010, 4.164).”;

yy) w sekcji 3.095 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:

„Obejmują także transfery z sektora instytucji rządowych i samorządowych przeznaczone na pokrycie strat nagromadzonych w ciągu kilku lat budżetowych lub strat wyjątkowych niezależnych od przedsiębiorstwa (porównaj ESA 2010, 4.165).”;

zz) sekcja 3.096 otrzymuje brzmienie:

„3.096. W przypadku rolnictwa inne transfery kapitałowe obejmują także:

- dotacje na stałe porzucenie sadów i winnic,
- dotacje na zaprzestanie lub zmniejszenie produkcji mleka (tak długo jak wpływają one jawnie lub niejawnie na wartość kontyngentów),
- kompensaty za wyjątkowe i spowodowane katastrofami straty środków trwałych używanych w produkcji towarów rolniczych (na przykład zwierząt i sprzętu) (porównaj 2.045 i 3.067),
- dotacje na rozpoczęcie działalności dla młodych rolników w celach innych niż finansowanie nabywania aktywów,
- dotacje na zrekompensowanie spadku wartości aktywów lub na zmniejszenie zadłużenia,
- znaczące płatności z tytułu odszkodowania za zniszczenie mienia lub obrażenia ciała nieobjęte polisami ubezpieczeniowymi (oprócz wypłat dokonywanych przez administrację rządową lub przez zagranicę, opisanych w ESA 2010, 4.165 lit. a)) przyznawane przez sądy lub na drodze pozasądowej, np. wypłaty odszkodowania z tytułu uszkodzeń spowodowanych znacznymi eksplozjami, wyciekami oleju itp. (ESA 2010, 4.165 lit. h)).”;

aaa) w nagłówki do części H słowa „(porównaj ESA 95, od 6.02 do 6.05)” zastępuje się słowami:

„(porównaj ESA 2010, od 3.139 do 3.145)”;

bbb) w sekcji 3.106 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:

„Ujęcie takie zapewnia także zgodność pomiędzy EAA i ESA 2010 (porównaj ESA 2010, 3.140) oraz rachunkami mikroekonomicznymi systemu danych księgowych gospodarstw rolnych i eliminuje potrzebę rozróżnienia pomiędzy inwentarzem żywym o charakterze środków trwałych a inwentarzem żywym o charakterze zasobów.”;

7) w sekcji IV sekcja 4.06 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Opis tego co obejmuje, a czego nie obejmuje całkowita ilość przepracowanych godzin, można znaleźć w ESA 2010 (11.27 i 11.28).”;

8) w sekcji V wprowadza się następujące zmiany:

a) w sekcji 5.03 tabela otrzymuje brzmienie:

„Rachunek produkcji		Rachunek tworzenia dochodów		Rachunek dochodu przedsiębiorcy	
P.1	Produkcja globalna	B.1n	Wartość dodana netto	B.2n B.3n	Nadwyżka operacyjna netto/dochód mieszany netto
P.2	– Zużycie pośrednie	D.1	– Koszty związane z zatrudnieniem	D.41	+ Odsetki, do otrzymania (*)
P.51c	– Amortyzacja środków trwałych	D.29	– Pozostałe podatki z tytułu produkcji	D.41	– Odsetki do zapłacenia
		D.39	+ Pozostałe dotacje związane z produkcją	D.45	– Renty gruntowe zapłacone
B.1n	= Wartość dodana netto	B.2n B.3n	= Nadwyżka operacyjna netto/dochód mieszany netto	B.4n	= Dochód przedsiębiorcy netto
D.29	– Pozostałe podatki z tytułu produkcji				
D.39	+ Pozostałe dotacje związane z produkcją				
	= Wartość dodana netto po kosztach czynnika produkcji/dochód z czynników produkcji				

(*) Tylko odsetki otrzymywane przez jednostki rolnicze organizowane jako przedsiębiorstwa.”;

b) sekcja 5.16 otrzymuje brzmienie:

„5.16. W przypadku analizy tendencji długookresowych indeksy i wskaźniki zmian wskaźników dochodu dla Unii Europejskiej są obliczane na podstawie agregatów UE wyrażonych w euro według sztywnych kursów walutowych: w przypadku wartości wyrażonych w ujęciu realnym (tj. po odjęciu efektu średniego wzrostu cen) wykorzystywane deflatory są także oparte na określonym roku bazowym.”;

9) w sekcji VI wprowadza się następujące zmiany:

a) w nagłówki do części A słowa „(porównaj ESA 95, Rozdział 10)” zastępuje się słowami:

„(porównaj ESA 2010, Rozdział 10)”;

b) w sekcji 6.01 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„ESA 2010 (od 10.13 do 10.23) wyraźnie określa, że składnik cenowy powinien zawierać tylko te zmiany, które mają związek z cenami, a wszystkie inne zmiany powinny być ujęte w ramach składnika »wolumen«.”;

c) w sekcji 6.02 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:

„Inna różnica w jakości, istotna z punktu widzenia EAA, dotyczy przemieszczania sprzedaży produktu pomiędzy dwoma różniącymi się cenowo rynkami, na przykład krajowym i zagranicznym, wykorzystaniem przemysłowym i sprzedażą konsumentom (porównaj ESA 2010, od 10.13 do 10.18).”;

d) w sekcji 6.04 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:

„W tym przypadku w ESA 2010 (10.32) określa się, że preferowana jest deflacja wartości za rok bieżący odpowiednim indeksem cen w celu oszacowania zmian wolumenu (ESA 2010, 10.01).”;

e) w sekcji 6.06 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:

„To oznacza, że każda jedna zmiana w wartości danego przepływu musi być przypisana albo do zmiany ceny, albo do zmiany wolumenu, lub kombinacji powyższych dwóch możliwości (porównaj ESA 2010, 10.12).”;

f) skreśla się sekcję 6.08;

g) w sekcji 6.09 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W EAA, zgodnie z ESA 2010 (10.20), zmiany wolumenu mierzy się indeksami typu Laspeyresa, a zmiany ceny – indeksami typu Paaschego.”;

h) sekcja 6.13 otrzymuje brzmienie:

„6.13. Rok użyty do przedłożenia i prezentacji danych w cenach stałych może różnić się od roku bazowego; nazywa się go rokiem odniesienia. W szeregu indeksów rok odniesienia jest rokiem, który przyjmuje wartość 100.”;

i) sekcja 6.14 otrzymuje brzmienie:

„6.14. Serie indeksów wolumenu w cenach roku odniesienia są otrzymywane przez tworzenie łańcucha indeksów obliczanych w cenach z roku poprzedzającego (porównaj ESA 2010, 10.20).”;

j) sekcja 6.16 otrzymuje brzmienie:

„6.16. Przykład:

Rozważmy dwa jednorodne, podstawowe produkty A i B. Następujące szeregi są oparte na strukturze cen dla roku poprzedzającego:

	$n P n$	$n - n + 1$ indeks wolu- menu	$n+1 P n$	$n - n + 1$ indeks cen	$n + 1 P n + 1$	$n + 1 - n + 2$ indeks wolu- menu	$n + 2 P n + 1$	$n + 2 - n + 1$ indeks cen	$n + 2 P n + 2$
A	100	105,0	105	110,0	115	102,0	117	108,0	126
B	300	110,0	330	95,0	314	90,0	283	105,0	297
Ogółem	400	108,8	435	98,6	429	93,2	400	105,8	423

Indeksy wolumenu i cen dla całości (A + B) zależą od wagi przypisanej do każdego z produktów, A i B.

Jeżeli szeregi te są wyrażone w stosunku do stałego roku odniesienia (np. n), jedynym sposobem utrzymania tych samych indeksów wolumenu $n/n-1$ jest stworzenie oddzielnych łańcuchów indeksów. Daje to następujący szereg (podstawa równa 100 w n):

	n	n + 1	n + 2
A	100	105,0	107,1
B	100	110,0	99,0
Ogółem	100	108,8	101,4

$$(101,4 = 108,8 * 93,2 / 100)$$

Wartości w cenach stałych wyrażone w stosunku do roku odniesienia n to:

	n	n + 1	n + 2
A	100	105	107,1
B	300	330	297,0
Ogółem	400	435	405,6

$$(405,6 = 400 * 101,4 / 100)$$

W rezultacie rachunek nie jest już addytywny. Dodanie wartości w cenach stałych dla A i B daje następujący szereg:

	n	n + 1	n + 2
A + B	400	435	404,1

Inaczej niż w roku następującym po roku odniesienia, szeregi ponownie odniesione nie są addytywne.”;

k) sekcja 6.17 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Według ESA 2010 (10.23) nieaddytywne dane dotyczące cen stałych są publikowane bez jakichkolwiek korekt (*).

(*) Nie wyklucza to możliwości eliminowania w pewnych okolicznościach rozbieżności, jeśli autorzy obliczeń uznają to za wskazane w celu poprawienia ogólnej zgodności danych.”;

l) w pkt 4 sekcji B nagłówek otrzymuje brzmienie:

„4. **Obliczanie wartości dodanej w cenach z określonego roku**”;

m) w sekcji 6.18 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:

„Teoretycznie prawidłową metodą obliczania wartości dodanej w cenach z określonego roku jest metoda »podwójnej deflacji« (porównaj ESA 2010, od 10.31 do 10.32).”;

n) sekcja 6.20 otrzymuje brzmienie:

„6.20. Przykład:

Poniżej przedstawiono szereg bieżących wartości i wartości w cenach z roku poprzedzającego (wolumen) dotyczących produkcji globalnej i zużycia pośredniego:

	n P n	n + 1 P n	n + 1 P n + 1	n + 2 P n + 1	n + 2 P n + 2
Produkcja globalna	150	160	170	180	200
Zużycie pośrednie	40	30	35	40	45

Wartość dodana w ujęciu wolumenu jest uzyskiwana przez odjęcie wolumenu zużycia pośredniego od wolumenu produkcji globalnej. Uzyskujemy następujący szereg:

	n P n	n + 1 P n	n + 1 P n + 1	n + 2 P n + 1	n + 2 P n + 2
Wartość dodana brutto	110	130	135	140	155

W ten sposób otrzymuje się następujące indeksy wolumenu w cenach z roku poprzedzającego:

	n + 1	n + 2
Wartość dodana brutto	118,2	103,7

$$(118,2 = 130/110*100) \quad (103,7 = 140/135*100)$$

Wartość dodana brutto z danego roku w cenach z roku n (ceny z określonego roku) jest uzyskiwana przez pomnożenie bieżącej wartości dla roku n przez indeks łańcuchowy wolumenu.

$$VA_{n+1} \text{ (w cenach z roku n)} = 110 * 1,182 = 130$$

$$VA_{n+2} \text{ (w cenach z roku n)} = 110 * 1,182 * 1,037 = 135$$

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 138/2004 wprowadza się następujące zmiany:

1) pozycja 32.2 otrzymuje brzmienie:

		„Przesyłanie dotyczące roku badanego »n«		
		a	b	c
Pozycja	Lista parametrów	Listopad Rok n (szacunki zawarte w EAA)	Styczeń Rok n + 1 (szacunki zawarte w EAA)	Wrzesień Rok n + 1 (dane ostateczne w EEA)
32.2	Środki trwałe brutto w inwentarzu żywym	—	—	X”

2) pozycja 33.3 otrzymuje brzmienie:

		„Przesyłanie dotyczące roku badanego »n«		
		a	b	c
Pozycja	Lista parametrów	Listopad Rok n (szacunki zawarte w EAA)	Styczeń Rok n + 1 (szacunki zawarte w EAA)	Wrzesień Rok n + 1 (dane ostateczne w EEA)
33.3	Inne środki trwałe brutto (w tym znaczące ulepszenia gruntów oraz prace B+R)	—	—	X”